



מלאכת האריגה שורשיה קדומים ועתיקי יומין. נראה שכבר מימי האדם הקדמון החיפוש אחר מוצא לקור ולחום הביא ליצירת משטחי האריגה הראשונים. העיקרון הבסיסי המנחה מלאכה זו הם כיווני האורך והרוחב - שתי וערב. שתי תנועות: האחת, מאונכת מייצרת את הבסיס לאריג והשנייה, אופקית נעה בין החוטים המאונכים.

המסגרת: תחילה עלינו ליצור מסגרת תומכת ליצירת השתי- חוטי האורך. את המסגרת נכין בצורה מרובעת מענפים, עצים מעובדים, מקלות במבוק, סנדות ועוד. המסגרת המרובעת היא הקלאסית ונותנת יציבות לאריג שנוצר. המסגרת המרובעת יכולה לעמוד בפני עצמה אם היא חזקה מספיק ואז האורג יכול לשאתה למקומות שונים בהתאם לנוחיותו. אפשר גם לקבעה לתוך מבנה קיים כחלון, נתמכת בקיר או לחילופין מוצמדת לענפי עץ חזקים.

חומרי האריגה: צמרים סינתטיים וטבעיים, חוטי רקמה, חבלים במרקם ועובי משתנה, מקלות, ענפים, עלים מעניינים, מקלות במבוק. רצוי ליצור את חוטי האורך (השתי) המהווים את הבסיס מחומר אחיד וחזק. האריג תלוי במידת עמידותו.



דוגמאות או חופשי: כיד הדמיון הטובה ולפי יכולות האורגים. יש מאגרים רבים באינטרנט ובחנויות ליצירה העוסקים בדוגמאות מרהיבות ורעיונות לאריגה. אם אנו עובדים עם אוכלוסיות בעלות מגבלות עלינו לתכנן עבודה פשוטה יחסית בעיקר להתנסויות הראשונות. לעובדים עם אוכלוסייה שאינה פגועה קוגניטיבית (קשישים, פגועי נפש ועוד) כדאי להשקיע ביצירת דוגמא על פי ציור והתנסות בפעולות תכנון, התמדה, קשר עין- יד, חיזוק השליטה העצמית.

מה עושים?: בשלב ראשון מותחים חוטי שתי לאורך המסגרת כאשר המרחק ביניהם אחיד ורצוי צפוף במידה סבירה כך שיווצר משטח בסוף האריגה ומצד שני שיתאפשר להכניס יד לפעולת האריגה. כדי ליצור גבול שיחזיק את האריג אפשר להשחיל ראשון מקל דק או חוט עבה יותר. בשלב השני מתחילים לארוג את חוט הערב. כדאי להשאיר עודף חוט קטן בצד בו מתחילים. הפעולה מתקיימת על ידי הולכת החוט פעם מעלה ופעם מטה ביחס לחוטי האורך. בין שורה לשורה כדאי להדק כדי ליצור משטח אחיד, אפשר עם מסרק, מזלג או מקל דק. החלפת צבע נעשית אחרי קשירה עדינה של החוט הקודם ושילוב החדש בישן.



יש להכין אורך סביר של חוט בצבע מסוים כדי למלא שטח מסוים ולתכנן לפחות בצורה כללית, אם אין דוגמא מצוירת מראש, כמה שטח אנו מעוניינים לתת לכתם הצבע.

שילובים: מה לשלב באריג? צמחים, פעמונים, אבנים קטנות או אבני חן, אצטרובלים, מתכות ועוד רעיונות העולים בדעתכם.

אריגה בין העצים: עקרון האריגה הוא זהה אך היתרון והאתגר הוא לארוג בין ענפי עצים, גדר טבעית או מלאכותית, פרגולה או ענפי גפן משתרגת. יש לשים לב שלא להדק מדי את המקלות והענפים היוצרים את מסגרת האריגה לענפי העץ וזאת כדי להימנע מחסימות ונזק לעץ. השתמשו בחבלים וחוטי שמשון ולא בחוטי ברזל.

האריגה בין ענפי עץ מאפשרת משחק והתייחסות אישית לעץ כישות חיה ונושמת המשתנה עם עונות השנה. עבודה המתמשכת במקום ההולך ונוצר על ידי האורג יוצרת יחס והתבוננות בעצמי ובטבע.

אפשר ליצור מסגרת אריגה גם בכיתה על ידי מקלות מטאטא וסנאדות אליהם נמתחים החוטים. את משטח האריגה אפשר לשחרר על ידי גזירת החוטים, עליונים ותחתונים, ולחברו בטבע כקיר טבעי של זולה, פינת מחבוא או סוכה, גג לפרגולה וכדומה.

יתרונות: עבודה אישית ועקבית הנעשית במרחב הכיתתי ומחוץ למבנה. פעולה חזרתית המזמינה שקט והפחתת הסחות דעת. קוראת ליצירתיות, חוש צבע, התבוננות בסביבה, פעולת חיפוש אחר חומרים בגן וחומרים מלאכותיים בסדנת המלאכה ויצירת דיאלוג ביניהם. קישוט הטבע והתערבות חיובית במרחב הגינה. יצירת קשר / יחס בין האורג לסביבתו הטבעית.